

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. syyskuuta 2020
(OR. en)

10366/20

Toimielinten välinen asia:
2020/0145(COD)

CODIF 12
CODEC 748
EF 202
ECOFIN 760
CONSOM 139
IA 47

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2020) 323 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS rajatylittävistä maksuista unionissa (kodifikaatio)

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa komission kodifikaatioehdotus asiakohdassa mainitusta aiheesta (COM(2020) 323 final ja liitteet 1–2).

Valtuuskuntia pyydetään toimittamaan kodifointiehdotusta koskevat huomautuksensa viimeistään perjantaina 16. lokakuuta 2020 seuraaviin osoitteisiin:

Codification@consilium.europa.eu **JA** sj-codification@ec.europa.eu

Valtuuskuntia pyydetään ottamaan huomioon käytännön opas lainsäädännön kodifointiin (asiak. 14722/14 + COR 1).

Liite: COM(2020) 323 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 17.7.2020
COM(2020) 323 final

2020/0145 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rajatylittävistä maksuista unionissa (kodifikaatio)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. Komissio pitää Kansalaisten Eurooppa -hankkeen kannalta tärkeänä unionin lainsäädännön yksinkertaistamista ja selkeyttämistä, jotta siitä saataisiin yksiselitteisempää ja paremmin kansalaisten saatavilla olevaa. Kansalaiset saisivat näin uusia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käyttää lainsäädännön heille tarjoamia erityisiä oikeuksia.

Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa niin kauan kuin useita kertoja ja usein huomattavilta osin muutettuja säännöksiä ei ole koottu yhteen, vaan niitä on etsittävä sekä alkuperäisestä säädöksestä että siihen myöhemmin tehdyistä muutoksista. Voimassa olevien säännösten selvittämiseksi on sen vuoksi tutkittava ja vertailtava suuri määrä säädöksiä.

Useita kertoja muutetut säädökset on tästä syystä kodifioitava, jotta oikeus olisi selkeää ja avointa.

2. Komissio on 1 päivänä huhtikuuta 1987 tekemällään päätöksellä¹ antanut henkilöstölleen ohjeet toteuttaa säädösten kodifiointi viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Komissio on lisäksi korostanut, että tämä on vähimmäissääntö, sillä säännösten selkeyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin.

3. Tämä vahvistettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Edinburghin huippukokouksessa joulukuussa 1992 esittämissä päätelmissä², joissa korostettiin kodifioinnin merkitystä, koska sillä taataan oikeusvarmuus tiettyinä ajankohtana tiettyyn kysymykseen sovellettavasta lainsäädännöstä.

Kodifiointi on toteutettava noudattaen kokonaisuudessaan unionin säädösten tavanomaista hyväksymismenettelyä.

Koska kodifioinnissa ei saa muuttaa kodifioitavien säädösten asiasisältöä, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä toimielinten välisellä sopimuksella nopeutetusta käsittelymenettelystä, jonka mukaisesti kodifioidut säädökset voidaan antaa nopeasti.

4. Tällä ehdotuksella on tarkoitus kodifoida rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009³. Uudella asetuksella korvataan siihen sisällytetyt säädökset⁴. Kodifioitavien säädösten asiasisältöä ei ole muutettu tässä ehdotuksessa, vaan niihin on yhdistettäessä tehty ainoastaan kodifioinnin edellyttämät muodolliset muutokset.

5. Kodifointiehdotus on laadittu 24 virallisella kielellä asetuksen (EY) N:o 924/2009 ja sen muuttamisesta annettujen säädösten alustavan koornelman pohjalta. Koornelman on laatinut Euroopan unionin julkaisutoimisto

¹ KOM(87) 868 PV.

² Katso päätelmien A osan liite 3.

³ Sisältyy vuoden 2020 lainsäädäntöohjelmaan.

⁴ Katso tämän ehdotuksen liite I.

tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen. Siltä osin kuin artikloja on numeroitu uudelleen, vanhojen ja uusien numeroiden vastaavuus esitetään kodifoidun asetuksen liitteessä II.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rajatylittävistä maksuista ☒ unionissa ☒ (kodifikaatio)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan ☒ unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ☒ ja erityisesti sen ☒ 114 ☒ artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁵,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁶,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 924/2009⁷ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin⁸. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.

⁵ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁶ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁸ Katso liite I.

↓ 924/2009 johdanto-osan
1 kappale (mukautettu)

~~(2)~~ Jotta sisämarkkinat toimisivat asianmukaisesti ja rajatylittävä kauppa helpottuisi unionissa , on olennaisen tärkeää, että rajatylittävistä euromääräisistä maksuista peritään sama palvelumaksu kuin vastaavista maksuista jäsenvaltion sisällä.

↓ 924/2009 johdanto-osan
5 kappale (mukautettu)

(3) Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta ei ole suositeltavaa soveltaa pääasiassa tai yksinomaan paperimuotoisiin maksuvälineisiin kuten sekkeihin, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin sähköisiä maksuja.

↓ 924/2009 johdanto-osan
6 kappale (mukautettu)

(4) Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta olisi sovellettava maksuihin, jotka on aloitettu tai päätetty paperi- tai käteismuodossa ja käsitelty sähköisesti maksutapahtumaketjussa, lukuun ottamatta sekkejä, sekä kaikkiin niin suoraan kuin välillisesti maksutapahtumaan liittyviin palvelumaksuihin, mukaan lukien sopimukseen liittyviin palvelumaksuihin. Välillisiin palvelumaksuihin kuuluvat pysyvän maksutoimeksiannon antamisesta tai maksu-, pankki- tai luottokortin käyttämisestä perittävät palvelumaksut, joiden pitäisi olla samat kansallisille ja rajatylittäville maksutapahtumille unionissa .

↓ 924/2009 johdanto-osan
7 kappale

(5) Maksupalvelumarkkinoiden pirstoutumisen estämiseksi on aiheellista soveltaa samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta. Kutakin rajatylittävän maksutapahtuman luokkaa varten olisi siksi määritettävä kansallinen maksu, joka on samanlainen tai hyvin samankaltainen rajatylittävän maksun kanssa. Rajatylittävää maksua vastaavan kansallisen maksun määrittämiseksi olisi voitava käyttää esimerkiksi seuraavia arviointiperusteita: maksun käynnistämisessä, toteuttamisessa ja päättämisessä käytetty kanava, automaatioaste, maksun vakuus, asiakkaan asema ja suhde maksupalveluntarjoajaan tai käytetty maksuväline, sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366⁹ 4 artiklan 14 alakohdassa. Näitä arviointiperusteita ei pitäisi katsoa tyhjentyviksi.

↓ 924/2009 johdanto-osan
8 kappale (mukautettu)

(6) Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava ohjeet vastaavan maksun määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Komission pitäisi antaa, tarvittaessa

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

☒ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY¹⁰ 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun ☒ maksukomitean avustuksella, asianmukaiset ohjeet ja avustaa toimivaltaisia viranomaisia.

↓ 2019/518 johdanto-osan
4 kappale (mukautettu)

- (7) On tarpeen varmistaa, että unionin sisäisistä euromääräisistä rajatylittävistä maksuista perittävät palvelumaksut yhdenmukaistetaan vastaavista maksupalvelunkäyttäjän maksupalveluntarjoajan sijaintijäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä kansallisista maksuista perittävien palvelumaksujen kanssa, jotta voidaan helpottaa sisämarkkinoiden toimintaa ja ☒ välttää ☒ euroalueen jäsenvaltioiden ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalvelunkäyttäjien eriarvoisuus euromääräisten rajatylittävien maksujen osalta. Maksupalveluntarjoajan katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, jossa se tarjoaa palvelujaan maksupalvelunkäyttäjälle.

↓ 2019/518 johdanto-osan
5 kappale (mukautettu)

- (8) Valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut ovat merkittävä rajaylittäviin maksuihin liittyvä kulu, kun maksajan jäsenvaltiossa ja maksunsaajan jäsenvaltiossa käytetään eri valuuttoja. Direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklassa edellytetään, että veloittavat palvelumaksut ja käytettävä vaihtokurssi ilmoitetaan läpinäkyvästi, mainitun direktiivin 52 artiklan 3 alakohdassa täsmennetään, mitä tietoja puitesopimuksen piiriin kuuluvista maksutapahtumista on annettava, ja sen 59 artiklan 2 kohdassa säädetään, mitä tietoja osapuolten, jotka tarjoavat valuutanmuuntopalveluja pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, on ilmoitettava. On ☒ tarpeen vahvistaa ☒ lisätoimenpiteitä, joilla suojellaan kuluttajia valuutanmuuntopalvelujen kohtuuttomilta palvelumaksuilta ja varmistetaan, että kuluttajille annetaan tiedot, joiden avulla he voivat valita parhaan valuutanmuuntovaihtoehdon.

↓ 2019/518 johdanto-osan
6 kappale (mukautettu)

- (9) ☒ Näiden ☒ toimenpiteiden olisi oltava asianmukaisia, kohtuullisia ja kustannustehokkaita. Annettujen tietojen olisi kuitenkin silloin, kun maksajalle tarjotaan pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä eri valuutanmuuntovaihtoehtoja, mahdollistettava vertailu, jotta maksaja voi tehdä tietoon perustuvan valinnan.

↓ 2019/518 johdanto-osan
7 kappale

- (10) Vertailun mahdollistamiseksi valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut olisi kaikkien korttipohjaisten maksujen yhteydessä ilmaistava samalla tavalla eli prosenttimääräisinä marginaaleina, jotka perustuvat viimeisimpiin saatavilla oleviin Euroopan keskuspankin julkaisemiin euron viitekursseihin. Marginaali saattaa olla

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

tarpeen perustaa kahdesta Euroopan keskuspankin kurssista johdettuun kurssiin, kun valuutanmuunto tapahtuu kahden sellaisen valuutan välillä, joista kumpikaan ei ole euro.

↓ 2019/518 johdanto-osan
8 kappale

- (11) Valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja koskevien direktiivissä (EU) 2015/2366 säädettyjen yleisten tietojenantovaatimusten mukaisesti valuutanmuuntopalvelun tarjoajilla on velvollisuus antaa tiedot valuutan muuntamisesta perimistään palvelumaksuista ennen maksutapahtuman käynnistämistä. Osapuolten, jotka tarjoavat valuutanmuuntopalveluja pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, olisi annettava tiedot tällaisista palveluista perimistään palvelumaksuista selkeällä ja vaivattomalla tavalla, esimerkiksi esittämällä palvelumaksut palvelupisteessä, sähköisesti päätteen näytöllä tai verkko-ostosten tapauksessa laitteen näytöllä. Direktiivin (EU) 2015/2366 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi kyseisten osapuolten olisi ennen maksutapahtuman käynnistämistä ilmoitettava täsmällisesti maksunsaajalle maksettava määrä tämän käyttämässä valuutassa ja maksajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä tämän tilin valuutassa. Maksunsaajan käyttämässä valuutassa maksettavan määrän olisi ilmaistava ostettavan tavarahan tai palvelun hinta, ja se saatetaan esittää tapahtuman päätteeksi sen sijaan, että se esitettäisiin maksupäätteellä. Maksunsaajan käyttämänä valuuttana on yleensä paikallinen valuutta, mutta sopimusvapauden periaatteen mukaisesti saatetaan joissakin tapauksissa käyttää muuta unionin valuuttaa. Maksajan maksettavaksi tulevan maksajan tilin valuutan määräisen kokonaismäärän olisi koostuttava tavarahan tai palvelun hinnasta ja valuutan muuntamisesta perittävistä palvelumaksuista. Molemmat määrät olisi lisäksi esitettävä kuitissa tai muulla pysyvällä välineellä.
-

↓ 2019/518 johdanto-osan
9 kappale

- (12) Direktiivin (EU) 2015/2366 59 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, kun valuutanmuuntopalvelua tarjotaan pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, maksajan olisi voitava olla käyttämättä palvelua ja maksaa sen sijaan maksunsaajan käyttämässä valuutassa.
-

↓ 2019/518 johdanto-osan
10 kappale

- (13) Jotta maksajat voivat vertailla pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjottavista valuutanmuuntovaihtoehdoista perittäviä palvelumaksuja, maksajien maksupalveluntarjoajien olisi sisällytettävä puitesopimuksensa ehtoihin täysin vertailukelpoiset tiedot valuutan muuntamisesta perittävistä sovellettavista palvelumaksuista ja lisäksi saatettava kyseiset tiedot julkisiksi yleisesti ja helposti saatavilla olevalla sähköisellä alustalla, erityisesti asiakasverkkosivustoillaan, verkkopankkisivustoillaan ja mobiilipankkisovelluksissaan, ymmärrettävällä ja vaivattomalla tavalla. Tämä mahdollistaisi sellaisten vertailusivustojen kehittämisen, joiden ansiosta ulkomailla matkustavien tai ostoksia tekevien kuluttajien olisi helpompi vertailla hintoja. Maksajien maksupalveluntarjoajien olisi lisäksi muistutettava maksajia palvelumaksuista, joita valuutan muuntamisesta peritään suoritettaessa muun valuutan

määräinen korttipohjainen maksu, käyttäen yleisesti ja helposti saatavilla olevia sähköisiä viestintäkanavia, kuten tekstiviestejä, sähköpostiviestejä tai maksajan mobiilipankkisovelluksen push-viestejä. Maksupalveluntarjoajien olisi sovittava maksupalvelunkäyttäjien kanssa, minkä sähköisen viestintäkanavan kautta ne antavat tiedon valuutan muuntamisesta perittävistä palvelumaksuista, ja pyrittävä löytämään tehokkain keino saada tieto maksajalle. Maksupalveluntarjoajien olisi myös annettava maksupalvelunkäyttäjille mahdollisuus kieltäytyä sähköisistä viesteistä, jotka koskevat valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja.

↓ 2019/518 johdanto-osan
11 kappale

- (14) Ajoittaiset muistutukset ovat tarkoituksenmukaisia silloin, kun maksaja oleskelee ulkomailla pidempiä kausia, esimerkiksi lähetettynä työntekijänä tai opiskelijana, taikka kun maksaja käyttää säännöllisesti korttia paikallisessa valuutassa tehtäviin verkko-ostoksiin. Velvollisuudella lähettää tällaisia muistutuksia varmistettaisiin, että maksajalla on käytössään tietoa eri valuutanmuuntovaihtoehtojen vertailua varten.
-

↓ 924/2009 johdanto-osan 9
kappale (mukautettu)

- (15) On tärkeää helpottaa maksupalveluntarjoajien toteuttamia rajatylittäviä maksuja. Tässä yhteydessä olisi edistettävä standardointia ja erityisesti kansainvälisen ☒ maksutilin numeron (IBAN-tilinumero) ja maksupalveluntarjoajan koodin(BIC-koodi) ☒ käyttöä. Siksi on asianmukaista, että maksupalveluntarjoajat toimittavat maksupalvelunkäyttäjille kyseessä olevan tilin osalta IBAN-tilinumeron ja ☒ BIC-koodin ☒.
-

↓ 924/2009 johdanto-osan
10 kappale (mukautettu)

- (16) Jotta voidaan taata jatkuva, täsmällinen ja tehokas maksuasetilastojen tarjonta ☒ yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) puitteissa ☒, on suositeltavaa varmistaa, että eri maksuvälineistä voidaan edelleen kerätä helposti saatavilla olevia maksutietoja, kuten IBAN-tilinumero, ☒ BIC-koodi ☒ ja maksutapahtuman määrä, tai perustavanlaatuisia yhdisteltyjä maksutietoja, edellyttäen ettei tietojenkeruu aiheuta häiriöitä automaattiselle maksujen käsittelylle ja että se voidaan täysin automatisoida. Tämä asetusta ei vaikuta velvoitteisiin, jotka koskevat tietojen ilmoittamista muihin tärkeisiin tarkoituksiin, kuten rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen estämiseksi tai verotustarkoituksiin.
-

↓ 924/2009 johdanto-osan
14 kappale

- (17) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet, joiden perusteella ne voivat täyttää tehokkaasti valvontavelvoitteensa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maksupalveluntarjoajat noudattavat tätä asetusta.

↓ 924/2009 johdanto-osan 15 kappale (mukautettu)

- (18) Sen varmistamiseksi, että muutoksenhaku on mahdollista, jos tätä asetusta on sovellettu väärin, jäsenvaltioiden olisi säädettävä asianmukaiset ja tehokkaat kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välisten riitujen ratkaisemiseksi. On myös tärkeää, että nimitetään toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kanteluja ja muutoksenhakuja käsittelevät elimet.

↓ 924/2009 johdanto-osan 16 kappale (mukautettu)

- (19) On olennaisen tärkeää varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakuelimet tekevät unionissa aktiivista yhteistyötä, jotta tähän asetukseen liittyvät rajatylittävät riidat voidaan ratkaista saumattomasti ja ripeästi. Tätä yhteistyötä olisi voitava toteuttaa vaihtamalla tietoja, jotka koskevat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien alueiden lainsäädäntöä tai oikeuskäytäntöä, tai tarvittaessa siirtämällä kantelu- ja muutoksenhakumenettely tai ottamalla vastuu tällaisesta menettelystä.

↓ 924/2009 johdanto-osan 17 kappale

- (20) On tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista niitä tapauksia varten, joissa tätä asetusta ei noudateta.

↓ 924/2009 johdanto-osan 18 kappale (mukautettu)

- (21) Ulottamalla tämän asetuksen soveltaminen koskemaan myös muita valuuttoja kuin euroa saataisiin selkeitä etuja, mikä ilmenisi erityisesti asetuksen kattamien maksujen lukumäärän kasvuna. Sen vuoksi olisi säädettävä ilmoitusmenettelystä , jotta jäsenvaltiot, joiden valuutta on muu kuin euro, voivat ulottaa tämän asetuksen soveltamisen koskemaan niiden kansallisen valuutan määräisiä rajatylittäviä maksuja.

↓ 2019/518 johdanto-osan 12 kappale

- (22) Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomus sen säännön soveltamisesta, jonka mukaan rajatylittävistä euromääräisistä maksuista aiheutuvat kulut on yhdenmukaistettava kansallisen valuutan määräisten kansallisten tapahtumien kulujen kanssa, sekä tässä asetuksessa säädettyjen valuutanmuuntoa koskevien tietojenantovaatimusten tehokkuudesta. Komission olisi myös analysoitava mahdollisuuksia – ja näiden mahdollisuuksien teknistä toteutettavuutta – ulottaa yhtäläisiä palvelumaksuja koskeva sääntö kaikkiin unionin valuuttoihin ja parantaa edelleen valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä ja

vertailukelpoisuutta sekä mahdollisuutta estää tai sallia valuutanmuunto, jota tarjoaa muu osapuoli kuin maksajan maksupalveluntarjoaja.

↓ 924/2009 johdanto-osan
22 kappale (mukautettu)

- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

↓ 924/2009

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

↓ 2019/518 1 artiklan 1 alakohdan
a alakohta

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt rajatylittävistä maksuista ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyydestä unionissa.

↓ 924/2009 (mukautettu)

2. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin (EU) 2015/2366 säännösten mukaisesti rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin ja niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti ilmoittaneet päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisen omaan valuuttaansa, kansallisen valuutan määräisiin maksuihin.

↓ 2019/518 1 artiklan 1 alakohdan
b alakohta

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan kansallisiin ja rajatylittäviin maksuihin, jotka ovat joko euromääräisiä tai jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisiä, kun jäsenvaltion valuuttana ei ole euro, ja joihin liittyy valuutanmuuntopalvelu.

↓ 924/2009 (mukautettu)

3. Tätä asetusta ei sovelleta maksupalveluntarjoajien omaan lukuunsa tai muiden maksupalveluntarjoajien lukuun suorittamiin maksuihin.

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'rajatylittävällä maksulla' sähköisesti käsiteltyä maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;
- 2) 'kansallisella maksulla' sähköisesti käsiteltävää maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- 3) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
- 4) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;
- 5) 'maksupalveluntarjoajalla' kaikkia direktiivin (EU) 2015/2366 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ☒ oikeushenkilöiden ryhmiä ☒ sekä mainitun direktiivin 32 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU¹¹ 2 artiklan 5 kohdan 4-23 alakohdassa lueteltuja laitoksia, joihin jäsenvaltio jättää direktiivin (EU) 2015/2366 2 artiklan 5 kohdan nojalla soveltamatta direktiivin säännöksiä;
- 6) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan taikka molempien ominaisuudessa;
- 7) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyä toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 8) 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;

↓ 2019/518 1 artiklan 2 alakohta

- 9) 'palvelumaksulla' määrää, jonka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä ja joka liittyy suoraan tai välillisesti maksutapahtumaan, tai määrää, jonka maksupalveluntarjoaja tai valuutanmuuntopalveluja direktiivin

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(EU) 2015/2366 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjoava osapuoli veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä valuutanmuuntopalvelusta, taikka näiden yhdistelmää;

↓ 260/2012 17 artiklan 1 alakohta

- 10) 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivin 2009/110/EY¹² 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

↓ 924/2009

- 11) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;
- 12) 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on komission suosituksen 2003/361/EY¹³ liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 13) 'siirto hinnalla' maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä maksettua maksua kustakin suoraveloitustapahtumasta;
- 14) 'suoraveloituksella' maksupalvelua, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan maksunsaajan aloitteesta, kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;
- 15) 'suoraveloitujärjestelmällä' maksupalveluntarjoajien välillä sovittuja yhteisiä sääntöjä, käytänteitä ja standardeja suoraveloitustapahtumien suorittamiseksi.

3 artikla

Rajatyylittävistä maksuista ja vastaavista kansallisista maksuista perittävät palvelumaksut

↓ 2019/518 1 artiklan 3 alakohdan a alakohta

1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä euromääräisistä rajatyylittävistä maksuista, on oltava samat kuin palvelumaksujen, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa vastaavista samanarvoisista maksupalvelunkäyttäjän maksupalveluntarjoajan sijaintijäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä kansallisista maksuista.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

¹³ Komission suositus 2003/461/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

↓ 2019/518 1 artiklan 3 alakohdan
b alakohta

2. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelukäyttäjältä sellaisen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä rajatylittävistä maksuista, joka on ilmoittanut päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisala koskemaan kansallista valuuttaansa 13 artiklan mukaisesti, on oltava samat kuin palvelumaksujen, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä kansallisista maksuista.

↓ 924/2009

3. Sen arvioimiseksi, onko rajatylittävästä maksusta veloitettava palvelumaksu 1 kohdan mukainen, maksupalveluntarjoajan on määritettävä, mikä on vastaava kansallinen maksu.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava ohjeet vastaavien kansallisten maksujen määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivista yhteistyötä direktiivin 2007/64/EY 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun maksukomitean kanssa varmistaakseen, että vastaavia kansallisia maksuja koskevat ohjeet ovat yhteensopivia.

↓ 2019/518 1 artiklan 3 alakohdan
d alakohta

4. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta valuutan muuntamisesta perittäviin palvelumaksuihin.

↓ 2019/518 1 artiklan 4 alakohta

4 artikla

Valuutan muuntamisesta korttipohjaisten maksutapahtumien yhteydessä perittävät palvelumaksut

1. Siltä osin kuin on kyse direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdassa, 52 artiklan 3 kohdassa ja 59 artiklan 2 kohdassa säädetyistä valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja ja sovellettavaa muuntokurssia koskevista tietojenantovaatimuksista, maksupalveluntarjoajien ja mainitun direktiivin 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuutanmuuntopalveluja pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjoavien osapuolten on ilmaistava valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen kokonaismäärä prosenttimääräisenä marginaalina, joka perustuu viimeisimpiin saatavilla oleviin Euroopan keskuspankin julkaisemiin euron viitekursseihin. Tämä marginaali on ilmoitettava maksajalle ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

2. Maksupalveluntarjoajien on myös saatettava 1 kohdassa tarkoitettu marginaali julkiseksi yleisesti ja helposti saatavilla olevalla sähköisellä alustalla ymmärrettävällä ja vaivattomalla tavalla.

3. Valuutanmuuntopalvelua pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjoavan osapuolen on annettava maksajalle 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot ennen maksutapahtuman käynnistämistä:

- a) maksunsaajalle maksettava määrä maksunsaajan käyttämässä valuutassa;
- b) maksajan maksettavaksi tuleva määrä maksajan tilin valuutassa.

4. Valuutanmuuntopalvelua pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjoavan osapuolen on esitettävä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot selkeästi pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä. Kyseisen osapuolen on ennen maksutapahtuman käynnistämistä myös ilmoitettava maksajalle mahdollisuudesta maksaa maksunsaajan käyttämässä valuutassa, jolloin maksajan maksupalveluntarjoaja muuntaa valuutan myöhemmässä vaiheessa. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on myös asetettava maksajan saataville pysyvällä välineellä maksutapahtuman käynnistämisen jälkeen.

5. Maksajan maksupalveluntarjoajan on lähetettävä maksajalle sähköinen viesti, jossa on 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, kunkin maksajalle myöntämänsä samaan tiliin liittyvän maksukortin osalta ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun maksajan maksupalveluntarjoaja on saanut minkä tahansa muun unionin valuutan kuin maksajan tilin valuutan määräisen maksutoimeksiannon, joka koskee käteisen nostamista pankkiautomaatista tai maksun suorittamista myyntipisteessä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tällainen viesti lähetetään kerran kuukaudessa kaikkina kuukausina, joiden aikana maksajan maksupalveluntarjoaja saa maksajalta saman valuutan määräisen maksutoimeksiannon.

6. Maksupalveluntarjoajan on sovittava maksupalvelunkäyttäjän kanssa, minkä yleisesti ja helposti saatavilla olevan yhden tai useamman sähköisen viestintäkanavan kautta maksupalveluntarjoaja lähettää 5 kohdassa tarkoitettun viestin.

Maksupalveluntarjoajan on tarjottava maksupalvelunkäyttäjälle mahdollisuus kieltäytyä 5 kohdassa tarkoitettujen sähköisten viestien vastaanottamisesta.

Kun maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat sopia, että 5 kohtaa ja tätä kohtaa ei sovelleta tai ei sovelleta joiltain osin.

7. Tässä artiklassa tarkoitettut tiedot on annettava veloituksetta ja neutraalilla ja ymmärrettävällä tavalla.

↓ 2019/518 1 artiklan 5 alakohta

5 artikla

Valuutan muuntamisesta tilisiirtojen yhteydessä perittävät palvelumaksut

1. Kun maksajan maksupalveluntarjoaja tarjoaa valuutanmuuntopalvelua direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 24 alakohdassa määritellyn tilisiirron yhteydessä ja kyseinen tilisiirto käynnistetään suoraan verkossa käyttäen maksupalveluntarjoajan verkkosivustoa tai mobiilipankkisovellusta, maksupalveluntarjoajan on mainitun direktiivin 45 artiklan 1 kohdan ja 52 artiklan 3 alakohdan osalta ilmoitettava maksajalle ennen maksutapahtuman

käynnistämistä selkeällä, neutraalilla ja ymmärrettävällä tavalla tilisiirtoon sovellettavista valuutanmuuntopalveluista perittävät arvioidut palvelumaksut.

2. Maksupalveluntarjoajan on ennen maksutapahtuman käynnistämistä ilmoitettava maksajalle selkeällä, neutraalilla ja ymmärrettävällä tavalla maksajan tilin valuutassa tilisiirron arvioitu kokonaismäärä, mukaan lukien mahdolliset tapahtumasta veloittavat ja valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut. Maksupalveluntarjoajan on myös ilmoitettava maksunsaajalle siirrettävä arvioitu rahamäärä maksunsaajan käyttämän valuutan määräisenä.

↓ 924/2009 (mukautettu)

6 artikla

Toimenpiteet maksujen automatisoinnin helpottamiseksi

1. Maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle maksupalvelunkäyttäjän ☒ kansainvälinen maksutilin numero ☒ (IBAN-tilinumero) ja maksupalveluntarjoajan ☒ koodi (BIC-koodi) ☒.

Lisäksi maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan mainittava maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan ☒ BIC-koodi ☒ tiliotteessa tai sen liitteessä.

Maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle tämän kohdan nojalla vaadittavat tiedot veloituksesta.

↓ 260/2012 17 artiklan
3 alakohdan b alakohta
(mukautettu)

2. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa rajatylittävä maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa sekä, tarvittaessa ja asetuksen (EU) N:o 260/2012¹⁴ mukaisesti, toisessa jäsenvaltiossa olevaan maksutiliin liittyvää ☒ BIC-koodia ☒. Tällaisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin ennen kuin tällainen järjestely sitoo maksupalvelunkäyttäjää.

↓ 924/2009 (mukautettu)

3. Maksutapahtuman luonteesta riippuen tavarantoimittajan tai palvelun suorittajan, joka hyväksyy tämän asetuksen kattamia maksuja, on kunkin ☒ unionissa ☒ tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen laskutuksen yhteydessä ilmoitettava asiakkailleen IBAN-tilinumeronsa ja maksupalveluntarjoajansa ☒ BIC-koodi ☒.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012 s. 22).

7 artikla

Maksutasetietoja koskevat ilmoitusvelvoitteet

↓ 260/2012 17 artiklan 4 alakohta
(mukautettu)

1. Jäsenvaltiot eivät saa säätää maksupalveluntarjoajille asetettavia välitettyjä maksuja koskevia kansallisia velvoitteita ilmoittaa asiakkaidensa maksutapahtumiin liittyviä maksutasetta koskevia tilastotietoja.

↓ 924/2009

2. Jäsenvaltiot voivat kerätä yhdisteltyjä tietoja tai muita asiaankuuluvia helposti saatavilla olevia tietoja, edellyttäen, että tietojenkeruulla ei ole vaikutuksia automaattiseen maksujen käsittelyyn ja että maksupalveluntarjoajat voivat automatisoida tietojenkeruun kokonaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

↓ 924/2009 (mukautettu)

8 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä toimivaltaisia viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista , jotka on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 924/2009 9 artiklan toisen kohdan mukaisesti .

Jäsenvaltioiden on veloitettava toimivaltaiset viranomaiset valvomaan tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

9 artikla

Tämän asetuksen väitettyä rikkomista koskevat kantelumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä menettelyistä , joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille kantelun, jos maksupalveluntarjoajan epäillään rikkoneen tätä asetusta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tiedotettava kantelun tehneelle osapuolelle 10 artiklan mukaisesti säädetyistä tuomioistuimen ulkopuolisista kantelu- ja muutoksenhakumenettelyistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta viedä asia tuomioistuimeen kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

10 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt maksupalvelunkäyttäjien ja heidän maksupalveluntarjoajiensa välisten, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaisia elimiä.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä elimiä koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista , jotka on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 924/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti .
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan, jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja tai mikroyritys. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

11 artikla

Rajatyrittävä yhteistyö

Edellä 8 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja 10 artiklassa tarkoitettujen menettelyistä vastaavien tuomioistuimen ulkopuolisten kantelu- ja muutoksenhakuelinten on toimittava yhteistyössä aktiivisesti ja ripeästi rajatyrittävien riitojen ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista yhteistyötä tehdään.

12 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viipymättä, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset asetuksen (EY) N:o 924/2009 13 artiklan mukaisesti .

13 artikla

Asetuksen soveltaminen muihin valuuttoihin kuin euroon

Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa tämän asetuksen soveltamisen koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämän asetuksen soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.

14 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2022 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja vaikutuksista ja sisällyttää siihen erityisesti seuraavat:

- a) arviointi siitä, miten maksupalveluntarjoajat soveltavat tämän asetuksen 3 artiklaa;
- b) arviointi jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen määräisten ja euromääräisten kansallisten ja rajatylittävien maksujen määrän ja niistä perittävien palvelumaksujen kehityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/518¹⁵ ☒ hyväksymispäivän, nimittäin 19 päivän maaliskuuta 2019, ☒ jälkeen;
- c) arviointi tämän asetuksen 3 artiklan vaikutuksesta valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen ja muiden maksupalveluihin liittyvien palvelumaksujen kehitykseen sekä maksajien että maksunsaajien kannalta;
- d) arviointi arvioiduista vaikutuksista, joita olisi tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan muuttamisella siten, että sen soveltamisalaan kuuluisivat kaikki jäsenvaltioiden valuutat;
- e) arviointi siitä, miten valuutanmuuntopalvelujen tarjoajat soveltavat tietojenantovaatimuksia, joista säädetään tämän asetuksen 4 ja 5 artiklassa ja direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdan, 52 artiklan 3 alakohdan ja 59 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä, ja ovatko kyseiset säännöt lisänneet valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä;
- f) arviointi siitä, onko valuutanmuuntopalvelujen tarjoajilla ollut ja missä määrin niillä on ollut vaikeuksia soveltaa käytännössä tämän asetuksen 4 ja 5 artiklaa ja direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdan, 52 artiklan 3 alakohdan ja 59 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä;
- g) kustannus-hyötyanalyysi viestintäkanavista ja -tekniikoista, joita valuutanmuuntopalvelujen tarjoajat käyttävät tai joita niillä on käytettävissään ja joilla voidaan edelleen parantaa valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä, sekä arviointi siitä, onko olemassa tiettyjä kanavia, joita maksupalveluntarjoajat olisi velvoitettava tarjoamaan 4 artiklassa tarkoitettujen tietojen lähettämistä varten; kyseiseen analyysiin on sisällytettävä myös arviointi siitä, onko teknisesti mahdollista antaa tämän asetuksen 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot samanaikaisesti ennen kunkin maksutapahtuman käynnistämistä

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/518, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta tiettyjen rajatylittävistä maksuista unionissa perittävien palvelumaksujen ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen osalta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 36).

kaikista pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjottavista valuutanmuuntovaihtoehtoista;

- h) kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee sitä, että maksajille annettaisiin mahdollisuus estää valuutanmuunto, jota muu osapuoli kuin maksajan maksupalveluntarjoaja tarjoaa pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, ja muuttaa asiaan liittyviä asetuksiaan ja valintojaan;
- i) kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee sitä, että maksajan maksupalveluntarjoaja veloitettaisiin tapauksissa, joissa se tarjoaa valuutanmuuttopalvelua yksittäisen maksutapahtuman yhteydessä, käyttämään kyseisen maksutapahtuman selvitykseen tapahtuman käynnistämisen hetkellä sovellettua muuntokurssia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava ainakin ajanjakso 15 päivästä joulukuuta 2019 19 päivään lokakuuta 2021. Siinä on otettava huomioon erilaisten maksutapahtumien erityispiirteet ja tehtävä ero etenkin pankkiautomaatissa ja myyntipisteessä käynnistettyjen tapahtumien välillä.

Kertomustaan valmistellessaan komissio voi käyttää tietoja, joita jäsenvaltiot ovat keränneet 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta.

↓ 924/2009 (mukautettu)

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 924/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä huhtikuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja